

træder de foran givne bestemmelser i stedet for bestemmelserne i § 16 A-C i ligningsloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 206 af 13. juni 1961, og § 2, nr. 6-8, i lov om særlig indkomstskat m. v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 205 af 13. juni 1961. Bestemmelsen i § 17, stk. 3, i lov om særlig indkomstskat m. v. ophæves.

Som begrundelse for lovens bestemmelser anførte *finansministeren* ved fremsættelsen af lovforslaget:

„Forslaget har til formål at gennemføre en praktisk og rimelig beskatning af medlemmer af visse former for investeringsforeninger. Disse foreninger anbringer medlemmernes midler i værdipapirer, navnlig aktier, der normalt ejes af foreningen. Der indkøbes aktieposter i en lang række forskellige selskaber, og herved tilvejebringes en spredning af risikoen, som mindre formueejere ellers ikke kunne opnå.

Disse investeringsforeninger kan organiseres på forskellig måde. Nogle foreninger udsteder andelsbeviser eller lignende værdipapirer, der er beregnet på at kunne omsættes. I så fald beskattes udlodninger fra foreningen på ganske samme måde som aktieudbytter, og fortjeneste eller tab ved afståelse af de til medlemmerne udstedte andelsbeviser skal skattemæssigt behandles efter samme regler som fortjeneste eller tab ved afståelse af aktier.

En anden type foreninger udsteder ikke andelsbeviser til medlemmerne, men opretter en konto for hvert medlem. På denne konto bogføres medlemmets indskud samt hans andel i foreningens rente- og udbytteindtægter; endvidere reguleres kontoen op og ned i takt med kursbevægelserne på foreningens værdipapirer. Det er medlemmer af sådanne foreninger, lovforslaget tager sigte på. Principielt finder de almindelige regler om skattepligt af udlodninger også anvendelse på udlodninger fra disse foreninger, men det er efter de gældende regler noget tvivlsomt, hvornår et givet beløb skal anses for udlodnet. Udloeningen må i hvert fald være foretaget, når beløbet hæves. Selve udbetalingstidspunktet kan imidlertid ikke være afgørende. Hvis beløbet kan hæves på anfordring, må det være uden betydning for skattepligten, om det rent faktisk hæves. Kan beløbet først hæves, efter opsigelse, er det derimod tvivlsomt, om skattepligten skal indtræde, når opsigelse ikke er sket. I mange tilfælde ville en så vidtgående beskatning imidlertid i realiteten stille medlemmerne af de omhandlede investeringsforeninger ugunstigere end almindelige aktionærer og medlemmer af investeringsforeninger, der udsteder andelsbeviser.

På denne baggrund har man fundet det rigtigt at foreslå, at medlemmer af investeringsforeninger, der ikke udsteder andelsbeviser, beskattes efter en særlig ordning. Denne ordning bygger på de prin-